

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในครั้งนี เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว และการจัดบริการเพื่อให้เหมาะสมทั้งเป็นไปตามความประสงค์ของนักท่องเที่ยว การพยากรณ์นี้ใช้ว่าจะอาศัยจากสมการเส้นแนวโน้ม และค่าดัชนีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับความสามารถ และความรอบคอบในการวางแผนอีกด้วย นอกจากนี้จะต้องพิจารณาจากภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วไป การขยายแหล่งท่องเที่ยว และความเจริญขึ้นของประเทศใกล้เคียง ซึ่งอาจจะทำให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยลดลง รวมทั้งวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ที่จะทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง หรือทำให้เกิดความไม่แน่ใจในการที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนช่วยในการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตได้เช่นกัน

แนวโน้มเชิงลบในการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยในปัจจุบัน อาจจะลดลงเพราะเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ต่าง ๆ เช่น วิกฤตการณ์น้ำมัน อันเป็นผลทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวสูงขึ้น วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ความไม่ราบรื่นเกี่ยวกับการเมืองทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ความไม่สงบภายในประเทศ การเดินขบวนประท้วงต่าง ๆ การสไตรค์ของพนักงานโรงแรม ซึ่งมีผลทำให้นักท่องเที่ยวลดน้อยลงไปบ้าง แต่ในอนาคตถ้าหากไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นแล้วจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทยจะมีแนวโน้มที่สูงขึ้นตามลำดับถึงค่าพยากรณ์ที่ได้พยากรณ์ไว้แล้ว สมการที่ใช้ในการคำนวณหาค่าพยากรณ์ของจำนวนนักท่องเที่ยวแต่ละฤดูประเทศแสดงไว้ดังต่อไปนี้

สรุปสมการที่ใช้ในการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มประเทศ เป็นรายปี
โดยอาศัยสมการเส้นแนวโน้ม (Trend Method)



กลุ่มนักท่องเที่ยว	สมการ
จากสหรัฐอเมริกา และคานาดา	$\hat{Y}_1 = 62.698 + 16.303X - 0.444X^2$
จากทวีปยุโรป	$\hat{Y}_2 = 43.647 - 3.256X + 2.970X^2$
จากประเทศญี่ปุ่น	$\hat{Y}_3 = 22.796 - 9.511X + 2.436X^2$
จากทวีปเอเชียไม่รวมญี่ปุ่น	$\hat{Y}_4 = 55.112 - 4.998X + 3.228X^2$
จากประเทศอื่น ๆ	$\hat{Y}_5 = 36.062 + 7.107X + 0.8404X^2$
รวมทุกประเทศ	$\hat{Y} = 220.315 + 5.648X + 9.030X^2$

นอกจากสมการ เส้นแนวโน้มที่ใช้ในการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยว เป็นรายปีนี้แล้ว
ยังนำเอาค่าดัชนีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลช่วยในการพยากรณ์ด้วย โดยคำนวณหาสมการ
เส้นแนวโน้มที่ใช้ในการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยว เป็นรายเดือน คู่กับค่าดัชนีการเปลี่ยนแปลง
ตามฤดูกาล สมการที่ใช้ในการคำนวณค่าพยากรณ์แต่ละกลุ่มประเทศ แสดงไว้ดังนี้

สรุปสมการที่ใช้ในการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มประเทศ เป็นรายเดือน
โดยอาศัยสมการเส้นแนวโน้ม (Trend Method)

กลุ่มนักท่องเที่ยว	สมการ
จากสหรัฐอเมริกา และคานาดา	$\hat{Y}_1 = 10.572 + .0439X - .00006X^2$
จากประเทศญี่ปุ่น	$\hat{Y}_3 = 2.679 + .0429X + .0003X^2$
จากทวีปเอเชียไม่รวมญี่ปุ่น	$\hat{Y}_4 = 7.985 + .0847X + .0005X^2$
จากประเทศอื่น ๆ	$\hat{Y}_5 = 7.186 + .0509X + .0001X^2$
รวมทุกประเทศ	$\hat{Y} = 35.205 + .3035X + .0014X^2$

หมายเหตุ สมการ เส้นแนวโน้มที่ใช้ในการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป

ใช้สมการ
$$\hat{Y}_2 = 43.647 - 3.256 X + 2.970 X^2$$

โดยที่ X เป็นเวลา กำหนดเป็นรายปี เนื่องจากข้อมูลของนักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรป ไม่มีความเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล จึงไม่ต้องใช้ค่าดัชนีการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลช่วยในการพยากรณ์

จากตารางสรุปสมการทั้งสองครั้งข้างต้น จะพบว่า สมการที่ใช้ในการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวเป็นสมการแบบพาราโบลา สมการเหล่านี้ให้ประมาณของจำนวนนักท่องเที่ยวใกล้เคียงกับค่าจริงของจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุด ควรจะเป็นสมการที่ใช้ในการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตได้

สำหรับการเปรียบเทียบค่าพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยว ซึ่งหาได้โดยใช้สมการ เส้นแนวโน้มแบบพาราโบลานั้น กับ ค่าพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวที่องค์การ บริษัท หรือผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้พยากรณ์ไว้ ปรากฏว่า ค่าพยากรณ์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับค่าพยากรณ์ผู้อื่น ๆ โดยพิจารณาจากการร่างกราฟพบว่า เส้นกราฟของค่าพยากรณ์แต่ละชุดขนานกัน แสดงว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นของแต่ละวิธีในแต่ละช่วงเวลา มีค่าเท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาเปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวของแต่ละวิธีแล้วก็ปรากฏว่า เปอร์เซ็นต์การเพิ่มขึ้นของแต่ละวิธีในแต่ละปีมีค่าใกล้เคียงกัน จึงสรุปได้ว่า การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวโดยอาศัยสมการ เส้นแนวโน้ม เป็นวิธีหนึ่งที่จะให้ค่าพยากรณ์ได้ใกล้เคียงกับค่าจริงของจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต

ข้อสังเกต การแยกนักท่องเที่ยวออกตามกลุ่มประเทศแล้วจึงหาค่าประมาณของแต่ละกลุ่ม นำมารวมกันเป็นค่าประมาณของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด กับการหาค่าประมาณของจำนวนนักท่องเที่ยวรวมทุกประเทศในความแม่นยำทางสถิติพิจารณาจากกราฟเปรียบเทียบความแปรปรวนของจำนวนนักท่องเที่ยว จากวิทยานิพนธ์นี้พบว่าผลบวกของความแปรปรวนแต่ละกลุ่ม เท่ากับ

796.97240 แต่ความแปรปรวนของจำนวนนักท่องเที่ยวรวมทุกประเทศ เท่ากับ 1303.79090 ดังนั้นในการหาค่าประมาณของจำนวนนักท่องเที่ยวควรแบ่งนักท่องเที่ยวออกเป็นกลุ่มประเทศจะดีกว่า เพราะให้ค่าความแปรปรวนน้อยกว่าการหาค่าประมาณของจำนวนนักท่องเที่ยวรวมทุกประเทศ

สถิติการท่องเที่ยวในประเทศไทย ปี 2517¹

เนื่องจากการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวนี้เก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะปีพ.ศ. 2507 ถึงปีพ.ศ. 2516 เท่านั้น และนำมาพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยว ปีพ.ศ. 2518 ส่วนสถิติของปี พ.ศ. 2517 มีดังนี้

1. ในปี พ.ศ. 2517 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาสู่ประเทศไทย 1,107,392 คน เมื่อเทียบกับสถิติในสมัยที่ผ่านมา คือ พ.ศ. 2507 ซึ่งมีนักท่องเที่ยวมาเพียง 211,924 คน เป็นอัตราเพิ่มขึ้นถึง 5 เท่าตัว

2. ตลาดนักท่องเที่ยวของไทยตามลำดับความสำคัญ ปี พ.ศ. 2517 มีดังนี้

1. สหรัฐอเมริกา	156,818 คน
2. ญี่ปุ่น	132,660 คน
3. ออสเตรเลีย	75,800 คน
4. เยอรมัน	69,349 คน
5. อังกฤษ	65,444 คน

ประเทศเพื่อนบ้านมาเลเซียเป็นอันดับหนึ่ง 197,508 คน รองลงมา คือลาว 26,576 คน และเขมร 25,024 คน ตามลำดับ

3. นักท่องเที่ยวแวะพักเมืองไทยโดยเฉลี่ยคนละ 4.8 วัน

4. รายได้จากนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2517 มีประมาณ 4,000 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2516 มี 3,457 ล้านบาท คิดโดยเฉลี่ยแล้วนักท่องเที่ยวใช้เงินประมาณวันละ 735 บาทต่อคน

5. การกระจายของค่าใช้จ่ายจากนักท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2517 แบ่งออกได้ดังนี้

1. ค่าที่พัก	1,240	ล้านบาท	คิดเป็น	31%
2. ค่าอาหาร	800	ล้านบาท	คิดเป็น	20%
3. ค่าซื้อของที่ระลึก	1,040	ล้านบาท	คิดเป็น	26%
4. ค่าบริการนำเที่ยว	680	ล้านบาท	คิดเป็น	17%
5. อื่น ๆ	240	ล้านบาท	คิดเป็น	6%

ผลที่ได้จากการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยว

1. รายได้จากการท่องเที่ยว

ปัจจุบันนี้ประเทศต่าง ๆ เริ่มตระหนักถึงความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทในการช่วยแก้ไขภาวะเศรษฐกิจ เงินตราต่างประเทศที่ได้รับ
มีความสำคัญต่อการนำไปใช้แก้ไขการขาดดุลการค้า และดุลชำระเงินของประเทศ
โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา หรือค่อยพัฒนาทั้งหลาย

สำหรับประเทศไทย แม้ในขณะนี้เพิ่งจะอยู่ในขั้นเริ่มต้นของการส่งเสริมการท่องเที่ยว
และมีรายได้จากการท่องเที่ยวแต่เพียงเล็กน้อย คือ ประมาณ 8% ของรายได้รวม
ในการส่งสินค้าและบริการออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ แต่รายได้จากการท่องเที่ยว
ก็ยังมีลักษณะเกินดุลตลอดมา ดังจะเห็นได้จากตารางเปรียบเทียบดุลการค้า ดุลการชำระเงิน
และดุลการท่องเที่ยวในแต่ละปี

ตารางเปรียบเทียบดุลการค้า ดุลการชำระเงิน และดุลการท่องเที่ยว
ตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2512 - 2516

ประเภท	จำนวนขาด หรือ เกินดุล (ล้านบาท)				
	2512	2513	2514	2515	2516
ดุลการค้า	-11,244	-12,237	-9,513	-8,427	-10,312
ดุลชำระเงิน	914	- 2,652	-335	3,991	864
ดุลการท่องเที่ยว	768	905	914	1,431	1,949

จากตารางเปรียบเทียบดุลการค้า และดุลชำระเงินของประเทศไทยในระยะ 5 ปี
ที่ผ่านมา ยังไม่มีเสถียรภาพที่มั่นคงเท่าที่ควร แต่ดุลการท่องเที่ยวอยู่ในสภาพเกินดุลทุกปี
และยอดเกินดุลนี้มีแนวโน้มสูงขึ้นความสำคัญ ยอดเงินตราต่างประเทศที่เกินดุลนี้ย่อมมีบทบาท
ช่วยลดภาวะการขาดดุลการค้า และ ดุลการชำระเงินของประเทศได้ไม่น้อย 2

รายได้จากการท่องเที่ยวจะมากขึ้น หรือ น้อยลง ขึ้นอยู่กับสิ่งสำคัญ 3 ประการคือ

1. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศ
2. ระยะเวลาพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว
3. รายจ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน

โดยคำนวณจาก

รายได้จากการท่องเที่ยว = จำนวนนักท่องเที่ยว x ระยะเวลาพักเฉลี่ย x รายจ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวัน

ถ้าหากจำนวนนักท่องเที่ยวที่พยากรณ์ได้ในอนาคตมีจำนวนมากขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวก็จะมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่ขึ้นอยู่ก็กับระยะเวลาพัก และ รายจ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวด้วย การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวตลอดจนรายได้ให้ได้น่าเชื่อถือก็ขึ้นอยู่กับความเป็นจริงที่สุด จะเป็นพื้นฐานสำคัญช่วยให้สามารถขยายการท่องเที่ยวออกไปได้อย่างเหมาะสม

ในปี พ.ศ. 2516 ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวถึง 1,037,737 คน นับเป็นครั้งแรกที่จำนวนนักท่องเที่ยวของประเทศไทยเพิ่มจากจำนวน " แสน " เข้าสู่จำนวน " ล้าน " ซึ่งในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ด้วยกันก็อยู่เพียง 3 ประเทศ ที่มีนักท่องเที่ยวผ่านหลักล้านมาได้ ในขณะนั้นคือ ฮองกง สิงคโปร์ และไทย ปรากฏว่ารายได้จากการท่องเที่ยวในปีนั้นเป็นเงินถึง 3,457 ล้านบาท นับเป็นรายได้อันดับที่ 3 ของประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากการจำหน่ายสินค้าออกอย่างอื่น ๆ ก็คือเป็นรองจากรายได้จากการจำหน่ายยาง และ ข้าว เท่านั้น³

จากการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2518 ถึง พ.ศ. 2522 พบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มสูงขึ้นเป็นลำดับ ทำให้พอจะคาดคะเนได้ว่าในอนาคตประเทศไทยจะมีรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสูงขึ้นเรื่อย ๆ รายได้ดังกล่าวได้รับมาเป็นเงินตราต่างประเทศ ย่อมเป็นประโยชน์ที่รัฐจะได้นำมาใช้แก้ไขภาวะการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

2. สามารถวางแผนพัฒนาเพื่อขยายการท่องเที่ยวและสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก

ในการที่จะขยายกิจการ หรือธุรกิจอันใดก็ตาม จำเป็นจะต้องทราบเสียก่อนว่า กิจการ หรือ ธุรกิจนั้น จะมีแนวโน้มว่าจะเจริญรุ่งเรือง หรือ ตกต่ำในวันข้างหน้า ถ้าหากสามารถ

³ อนุสาร อ.ส.ท ฉบับเดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๗

คาดคะเนได้ว่าในอนาคตกิจการหรือธุรกิจนั้นจะเจริญขึ้น ผู้บริหารงานจะได้เร่งวางแผนเพื่อขยายกิจการหรือธุรกิจดังกล่าวให้กว้างขวาง ให้เหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการ

จากผลของการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตของวิทยานิพนธ์นี้ ปรากฏว่ามีแนวโน้มว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าหากไม่มีเหตุการณ์ใดมาทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวก็จะเร่งวางแผนพัฒนาประเทศ และ สร้างสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม เพียงพอกับความต้องการ เป็นต้นว่า ปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้ทันสมัยให้สวยงาม และพยายามขยายแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งให้ความสะดวกสบาย ความปลอดภัย การบริการที่ดี ระเบียบพิธีการ เข้าเมืองที่สะดวก รวดเร็ว ไม่น่าเบื่อหน่าย

3. สามารถวางแผนงานโฆษณาเผยแพร่ และลงทุน ในธุรกิจท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

การลงทุนในกิจการ หรือธุรกิจใดก็ตาม จะต้องพิจารณาถึงผลตอบแทนที่จะได้รับ และ ความต้องการของผู้บริโภค เพื่อจะทราบว่า การลงทุนในธุรกิจดังกล่าวควรจะเป็นรูปใด มากน้อยเพียงไร จึงจะเหมาะสมกับความต้องการ การลงทุนที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับ ธุรกิจการท่องเที่ยวคือ การลงทุนสร้างโรงแรม ที่พัก เพราะเป็นการลงทุนที่ต้องใช้งบประมาณ เป็นจำนวนมาก จำเป็นต้องทราบจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต ที่แล้วมาจำนวนนักท่องเที่ยวในโรงแรม ไม่เพียงพอสำหรับรับนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากเกือบ 50% ไม่แหวะพัก ในประเทศไทยทั้ง ๆ ที่สายการบินที่ผ่านประเทศไทยมีหลายสายค่ายเหตุผล คือ ชาติที่พักที่ และเหมาะสม

การลงทุนเพื่อโฆษณาเผยแพร่ก็เป็นสิ่งจำเป็นในการขยายธุรกิจการท่องเที่ยวให้เจริญขึ้น ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากเช่นกัน ถ้าหากสามารถคาดคะเนได้ว่า นักท่องเที่ยวสนใจประเทศไทยเพียงไร จะได้วางแผนการโฆษณาได้ถูกต้อง และ เหมาะสม ซึ่งอาจ จัดทำในรูปวารสาร วิทยุ โทรทัศน์หรือสื่อมวลชนอื่น ๆ เพื่อรูงใจทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ให้เกิดความสนใจในการท่องเที่ยวมากขึ้น ในการโฆษณาจะต้องถือหลักการโฆษณาตามความเป็นจริง ถ้าหากเกินเลยไป หรือโฆษณามากเกินไป ย่อมมีผลทำให้นักท่องเที่ยวผิดหวัง และอาจทำให้เกิดเสื่อมเสียชื่อเสียงได้

ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ เริ่มเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จึงได้เริ่มสนับสนุนโดยการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น สุมาตฐานที่พัก นอกจากนั้นยังดำเนินการเผยแพร่โฆษณาให้นักท่องเที่ยวในส่วนต่าง ๆ ของโลกได้รู้จักประเทศของตนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทนำเที่ยวในยุโรปและอเมริกา ได้พยายามแก้ปัญหาค่าใช้จ่าย เป็นต้นว่า อัตราค่าโดยสาร เครื่องบินให้ถูกลงโดยการจัดนำเที่ยวแบบเหมาจ่ายหรือแบบเช่าเหมาลำเครื่องบิน ทำให้นักท่องเที่ยวต่าง ๆ เริ่มเดินทางท่องเที่ยวไปยังส่วนอื่น ๆ ของโลกมากขึ้น

เหตุที่ทำให้การท่องเที่ยวตกต่ำ

1. เหตุการณ์ทางการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศ อาทิเช่น
 - ก. ภายในประเทศ เกี่ยวกับ นักเรียนเดินขบวนประท้วง การแตกแยกกันในกลุ่มรัฐบาล ผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผลให้รัฐบาลไม่มีเสถียรภาพ
 - ข. ภายนอกประเทศ เกี่ยวกับสงครามอินโดจีน
2. วิกฤตการณ์เกี่ยวกับการขาดน้ำมัน เป็นสาเหตุหนึ่งซึ่งทำให้การท่องเที่ยวตกต่ำลงในปี พ.ศ. 2517 เนื่องจากปี พ.ศ. 2516 มีนักท่องเที่ยว 1,037,737 คน ส่วนปี พ.ศ. 2517 มีนักท่องเที่ยว 1,107,392 คน จะเห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2516 เพียง 6.74% ตามปกติแล้ว เปรอเทนท์เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวในปีที่ผ่านมามีตั้งแต่ พ.ศ. 2504 - 2516 มีค่าเฉลี่ยประมาณ 20% เพราะนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่น ๆ จะเลือกการเดินทางออกไป หรืออาจจะท่องเที่ยวอยู่ในยุโรปหรืออเมริกาเท่านั้น ถ้าจะเดินทางมายังภูมิภาคเอเชียซึ่งมีระยะทางไกลจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง ดังนั้นการที่งดเดินทางไกลจึงเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายและเป็นการประหยัดน้ำมันเชื้อเพลิงอีกด้วย
3. การสไตรค์ของคนงานในประเทศ พนักงานโรงแรม ความไม่สะดวกสบายเกี่ยวกับการให้บริการ ที่พัก บริษัทนำเที่ยว ความเสื่อมโทรมของสถานที่ท่องเที่ยว ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก ความไม่ปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย หรือโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นสาเหตุที่จะทำให้การท่องเที่ยวตกต่ำได้

4. สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การที่รัฐบาลไม่ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ดังจะเห็นได้จากรายงานของ กร. ที. โอ. คอว์ บุคคอกัส ผู้เชี่ยวชาญสหประชาชาติ ซึ่งได้มาปฏิบัติงานในประเทศไทยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. 2516 เขียนรายงานไว้ว่า " ประเทศไทยจะมีอนาคตทางการท่องเที่ยวก้าวไปไกลสักมาก ถ้าหากรัฐบาลเอาใจใส่สนับสนุนทางการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง " 4

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต

เนื่องจากการท่องเที่ยวมีส่วนเสริมสร้างและนำความเจริญทางการเศรษฐกิจ และสังคมมาสู่ประเทศ นอกจากนำมาซึ่งรายได้และการสร้างงานให้แก่ประชาชน แล้วยังมีส่วนสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศด้วย ดังนั้นการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวให้เจริญขึ้น เป้าหมายสำคัญประการแรกคือ การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตให้มีมากกว่าเดิม การพัฒนาจะต้องปรับปรุงและแก้ไขปัญหากังคอไปนั้นคือ

1. การแก้ปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัย และมาตรฐานการบริการ รัฐบาลควรจะมีมาตรการที่จะให้ความคุ้มครองและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวให้มากขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวคงจะไม่พอใจนักกับการที่จะท่องเที่ยวหาความสนุกสนานในขณะที่ไม่มั่นใจในความปลอดภัยของตนเอง

นอกจากนี้การให้บริการ เช่น โรงแรม บริษัทท่องเที่ยว ร้านขายของแท็กซี่ มีคนูเทศก เป็นต้น ควรจะมีการควบคุมให้มีระเบียบไม่เอาัดเอาเปรียบหรือแข่งขันกันเพื่อตัดทวงผลประโยชน์ของตนจนถึงคุณภาพ และราคาของการให้บริการที่เหมาะสม

2. อำนวยความสะดวกและแก้ไขความเสี่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว อาทิเช่น ควรจะมีการแก้ไขระเบียบพิธีการเข้าเมือง การศุลกากร การขยายเวลา ~~วีซ่า~~ ^{วีซ่า} ของนักท่องเที่ยวซึ่งเดิม 7 วันให้เป็น 15 วัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้สะดวกและรวดเร็วขึ้น จะทำให้นักท่องเที่ยวไม่เกิดความท้อ หรือ เบื่อหน่ายรำคาญต่อ

ระเบียบพิธีการที่ยุงยาก และขาดความจำเป็น

นอกจากนี้ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวซึ่งนับวันจะค่อย ๆ ทำให้นักท่องเที่ยวขาดความสนใจและเห็นคุณค่าของสถานที่ท่องเที่ยว รัฐบาลควรจเร่งปรับปรุงสถานที่ดังกล่าวที่มีอยู่ให้ดีขึ้น พร้อมทั้งขยายจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวให้ไกลออกไป มีสถานที่แปลกใหม่ น่าสนใจ เพิ่มมากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะช่วยดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาชมมากมายเกินคาด

3. ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เป็นต้นว่า ควรชักจูงให้ชาวไทยทุกระดับรักการท่องเที่ยว และเดินทางไปยังที่ต่าง ๆ ภายในประเทศให้มากขึ้น เพราะแต่เดิมการท่องเที่ยวมักจะได้รับความร่วมมือเฉพาะคนมั่งมี ส่วนคนที่มีฐานะปานกลางหรือคนจนมักจะไม่สนใจ

การที่สามารถชักจูงบุคคลดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อประเทศไทยหลวง คือ ทำให้กระแสเงินตราของประเทศคงตัวเพราะเกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ อีกทั้งมีผลต่อการเผยแพร่วัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นให้เป็นที่เข้าใจซึ่งกันและกัน

4. รัฐบาลควรให้การสนับสนุนกิจการนี้ คือ จัดงานแสดงสินค้า จัดกีฬา โดยเลือกจัดในระยะเวลาหยุดงาน เพื่อสะดวกในการมาท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ และการจัดควรมีมาตรฐานที่ค่าน่าสนใจ นอกจากนี้การจัดการประชุมซึ่งจัดโดยรัฐบาลระหว่างประเทศก็มีส่วนทำให้การท่องเที่ยวเจริญขึ้นได้

5. ควรเผยแพร่การโฆษณา และจัดสรรงบประมาณให้กับธุรกิจการท่องเที่ยว การเผยแพร่ประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางทางสื่อมวลชน วิทยุ โทรทัศน์ เป็นสิ่งจูงใจให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจมากขึ้นซึ่งจะต้องลงทุนเป็นจำนวนมาก แต่ผลตอบแทนดังกล่าวตกอยู่กับธุรกิจอื่น ๆ รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้กับการเผยแพร่นี้ เช่น เพิ่มงบประมาณเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเสด็จประพาส เยี่ยมเยือนมิตรประเทศของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ สมเด็จพระบรมราชินีนาถ

6. ควรเพิ่มโรงมหรสพระดับชาติเทียบเท่าโรงละครแห่งชาติ รวมทั้งนาฏศิลป์ ต้องมีความสามารถในเชิงนาฏกรรมชั้นสูง เทียบเท่าคาราวาติลปากกร

7. รัฐบาลควรลดภาษีสินค้าขาเข้า และภาษีสินค้าภายในประเทศให้น้อยลง เพื่อดึงดูดใจชาวต่างประเทศให้มาอุดหนุนสินค้าตั้งกลาวมากกว่าจะไปอุดหนุนจากประเทศใกล้เคียงไทย และรักษาระดับคุณภาพ เช่นผ้าไหมไทยราคาไม่แพงแต่คุณภาพดี ซึ่งเป็นผลให้ชาวต่างประเทศมุ่งเดินทางมาซื้อผ้าไหมที่ประเทศไทย เหมือนคนไทยมุ่งไปซื้อหมูที่ญี่ปุ่น